

Кратово двѣ пещи за топление на рудата, отъ които едната била развалена, а другата въ твърдѣ лошаво състояние. Комините на пещите били низки, течението на въздуха въ тѣхъ слабо; стѣните имъ съвсѣмъ тънки, а сводовете твърдѣ високи. Формата на тѣзи пещи не била никакъ икономическа за горивото. Буѣ продѣлжава: неможахме да узнаеме, какъвъ е годишният приходъ на тѣзи рудници; впрочемъ намъ се чини да сѫ богатѣ; подъ по-добро рудно управление тѣ били производителни. Намъ ни казахх, че 400 оки срѣбъроносна оловена руда дава 200 оки олово и 700 драма срѣбро.

Ако желаятъ въ Турция разработванието на рудниците, нуждни сѫ правилници за съхранение на лѣсовете поне въ околностите, гдѣто се случва експлоатацията, защото безъ това и съ нерадението, което днесъ царува по тази частъ, дървата или въглищата могатъ да станатъ толкова скажи, щото съ липсванието на горивото ще бѫдатъ принудени да напуснатъ рудниците, иначе твърдѣ добри за експлоатация.

Такива сѫ искренните съвѣти на покойний Буѣ.

Прѣдсказанията на Буѣ се сбѫдниихъ. Рудниците при Кратово отдавна сѫ напустяни; днесъ тамъ не виждашъ друго, освѣнь развалини на пещи и запустѣли галерии, прѣпълнени съ разваленъ материалъ, който затрупва подземните богатства.

Галенитетъ се намира и въ съдружие съ желязни, цинкови и срѣбърни руди. Въ Англия се копае почти толкова, колкото по цѣла Европа, а въ Америка се намира толкова много и плитко въ земята, щото единъ работникъ може да ископае на денъ до 200 пуда руда.

Оловото се употреблява въ видъ на дъски и тенекии за различни работи както на пр. за покривание стрѣхите, за водни тръби, за правяне телъ, коршуми и сачми.

Съединенията на оловото сѫ отровителни и причиняватъ голѣми болѣсти: противъ тѣхъ се употребляватъ сѣрнистѣ води. Когато пъкъ се изгори на въздухътъ олово, образува се желтеникаво едно тѣло, което се топи отъ нагреване. Този окисъ (массикотъ) служи на живописците за боя („оловна желть“).

Отъ старите времена е позната обикновенната червена оловна боя (миниумъ), която се прави отъ растопенъ окисъ.